

Hypoarticulation as a tool for assessing social distance: an acoustic study of speech addressed to different types of interlocutors

Mélanie Lancien, Marie-Hélène Côté

Rezumat: Lucrările inspirate din teoriile H&H și CAT abordează din ce în ce mai mult adaptarea vorbirii la identitatea interlocutorului (Koppen *et al.* 2017, Pardo *et al.* 2012, printre altele). Aceste lucrări indică o tendință de schimbare a debitului și a trăsăturilor spectrale (în special ale vocalelor) în vorbire în funcție de relația dintre interlocutori. Integrând protocolul Diapix (Baker & Hazan 2011), studiul nostru pleacă de la interacțiunea dintre 10 cupluri de francofoni din Quebec, respectiv dintre acestea și doi necunoscuți : o franțuzoaică și o persoană din Quebec. În cadrul analizei ((G)LMM) a acestui corpus de 25 de ore care conține 121000 vocale, studiem variațiile spectrale (în special cele care denotă hyper-hypoarticularea) și de debit care însoțesc schimbarea interlocutorului. Rezultatele analizei indică o corelare între gradul de distanță socială și gradul de reducere a vorbirii : cu cât interlocutorii sunt mai apropiați (în cuplu) cu atât vorbirea este mai redusă.

Cuvinte cheie: sociofonetica, fonostilistica, franceza din Quebec, variație vocalică, acustică, distanță socială